

Ο ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΡΙΟΣ

Ἐπαγγελματική Σχολή Θεάτρου
Τάξις κ. Θωμᾶ Οἰκονόμου.

Τὴν περισσότερην Κυριακήτε ἀπόγενυμα, 23 Μαΐου, ἔγινε στὸ Ἐθνικὸ Θέατρο, ἀλλοτε Βασιλικό, ἐπίδαιῃ τοῦ τμήματος τοῦ κ. Θωμᾶ Οἰκονόμου μὲ τὴν τετράπλοκην κωμαδίαν τοῦ Μόζεο δ· Βιβλιοθηκάριος». Τὸ ἀπόγενυμα ἐκεῖνο ὑπῆρξε γιὰ μᾶς μιὰ θλιβερὴ ἀπογοήτευση γιατὶ καὶ ἀπὸ τὸν κ. Οἰκονόμου καὶ ἀπὸ τὴν Ἐπαγγελματικὴν Σχολὴν περιμέναμε, ἀν δχι νὰ μᾶς παρουσιάσουν ταῦματα, διασδήποτε νὰ μᾶς δώσουν κατὰ τὸ ὑπόφερτό, ποὺ νὰ ξεφεύγει ἀπὸ τὸν Ἐραστηγισμό. τῶν διαφόρων κοσμικῶν ἐμφανίσεων καὶ, εἰδικάτερα, τῆς Σχολῆς τοῦ κ. Μάρκου Σιγάλα. Δυστυχῶς δὲ, εἴδαμε καὶ δὲ, τὰ ἀκούσαμε μονάχα θλίψη ἐγέμισε τὴν ψυχή μας καὶ ἀπογοήτευση. Γὰ δυστυχισμένα παιδιά, δχι μόνο δὲν ἔμειναν ἀιώμη νὰ στέκονται στὴ σκηνὴ ἀλλὰ οὕτη νὰ ἀρρέφονται — γιὰ δύνομε τοῦ Θεοῦ. Νόμιζες πῶς εἶχανε βότσαλα ἡ ζωγροστρόγαλα στὸ στόμα τους. Καὶ γενικῶς ὡς σύγολον ἦσαν κατὶ τὸ σπαρακτικό, ποὺ σοῦ γεν-

νοῦσε τὴν συμπόνια καὶ τὴν πίκρα.

Ποιὸς δραγεῖ νὰ φτιάξει γιὰ τὴν πατάσταση αὐτῆ; Η Ἐπαγγελγατικὴ Σχολή, ποὺ μὲ τὴν ἔδρυση τῆς μᾶς ἐφερε χαρὰ στὴν ψυχὴ καὶ δνειρα στὴ σκέψη, ἡ δ κ. Οἰκονόμου, ποὺ ὡς Διευθυντὴς Σκηνῆς ἀλλοτε, μᾶς είχε δώσει τόσα δείγματα εἰδικῆς μόρφωσης καὶ ἀναντίρρησης ταλέντου; Δύσκολο νὰ βγάλει κανεὶς συμπέρασμα καὶ γὰ ἐπιφρίψῃ εὐθῆνας στὸν ἥντα ἢ στὸν ἄλλο. Πῶς ὑπέρφοντες μέσα στὰ μαθητουόδια τῆς Σχολῆς καὶ πάστες καλές, ποὺ μποροῦντε νὰ γίνουντε κατὶ, δὲν ὑπέρχει ἀμφιβολία: Τὰ δυὸ κορίτσια λ. χ. ποὺ παιζαντες τοὺς καὶ οὐατερούς φόλους (Δδες Ἄννα Σταυρίδου καὶ Π. Χατζηπαναγιώτου) φαίνεται νάχουντε καὶ ψυχὴ καλλιτεχνικὴ καὶ κάποιο τελέντο, τῶντος δὲ μέσα στὶς τάξεις τῶν μιτητῶν γὰ ἵπαρχοιντε «θησαυροὶ κεκρυμμένοι» τοὺς δρούσους δρεῖται νὰ φναστοῦν ἡ Σχολὴ. «Ἄς προσέξεις δῶμας,—ιὸς σπουδαιότερο—νὰ μὴν ἐμφανίσει ποτὲ στὸ μέλλον τέτοιο ἀξιοθήητο σύνολο σὰν τῆς περασμένης Κυριακῆς.

Π. Δ. ΤΑΓΚ.